

Bergvesenet

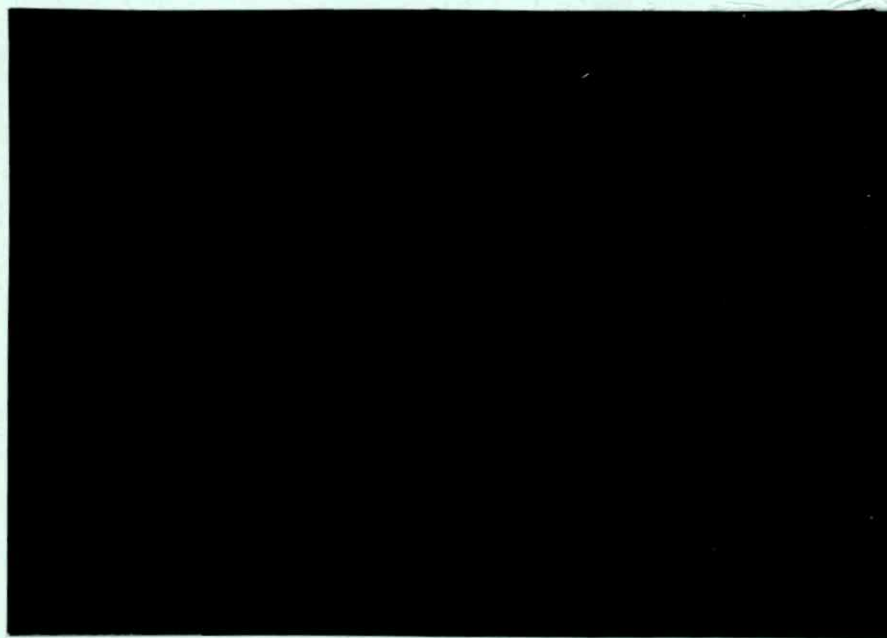
Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1511	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr NGU 1243/5	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Skiferundersøkelser i Troms Sommeren 1974.				
Forfatter Hatling, Harald		Dato 1974	Bedrift NGU	
Kommune Balsfjord Nordreisa Skjervøy	Fylke Troms	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad 15332 17343 17344 16341 16342	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geologi	Dokument type	Forekomster Nordkjosbotn Tamokdalen Reisadalen Rotsundhalvøya Uløy Gjøvarden Pinnabakkfjellet		
Råstofftype Bygningstein	Emneord Skifer			
Sammendrag				

Nr.: T 3.

BV 1511

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

NGU rapport nr. 1243/5

SKIFERUNDERSØKELSER I TROMS

Sommeren 1974

Oppdragsgiver : Norges geologiske undersøkelse, Nord-Norge prosjektet
Prosjektleder statsgeolog Henri Barkey

Oppdragsnr. : 1243/5

Arbeidets art : Skiferundersøkelser

Sted : Troms

Tidsrom : Sommeren 1974

Saksbehandler : Ingeniør Harald Hatling

Norges geologiske undersøkelse
Leiv Eirikssons vei 39
postboks 3006, 7001 Trondheim

Tlf.: 075 20166.

INNHold

	<u>Side</u>
INNLEDNING	3
SKIFERUNDERSØKELSER I TROMS 1974, sammendrag	3
DELRAPPORTER:	
<u>Nr.</u>	<u>Saksbehandler</u>
1243/5A Skiferundersøkelser ved gården Nysætre i Nordkjosbotn, Balsfjord kommune m/bilag 1243/5A-01	Harald Hatling 5
1243/5B Skiferundersøkelser i Tamokdalen, Balsfjord kommune m/bilag 1243/5B-01	" 9
1243/5C Skiferundersøkelser ved Svartfoss i Reisadalen, Nordreisa kommune m/ bilag 1243/5C-01	" 12
1243/5D Skiferundersøkelser på Rotsundhalvøya, nordøst for Hamneide, Skjervøy komm. m/ bilag 1243/5D-01	" 15
1243/5E Skiferundersøkelser på Uløy, Skjervøy kommune m/bilag 1243/5E-01	" 18
1243/5F Skiferundersøkelser øst og sør for Gjø- varden, Skjervøy kommune m/bilag 1243/5F-01	" 21
1243/5G Skiferundersøkelser på Pinnabakkfjellet, Rotsunddalen, Nordreisa kommune m/bilag 1243/5G-01	" 24

INNLEDNING

I rapporten er alt materiale samlet angående skiferundersøkelser som er utført av NGU i Troms fylke i 1974. Detaljert beskrivelse av de enkelte lokaliteter er gitt i 7 delrapporter.

SKIFERUNDERSØKELSER I TROMS 1974, sammendrag.

Nordkjosbotn, Balsfjord (delrapport 1243/5A)

På gården Nysætres grunn ble det sommeren 1974 foretatt prøvebryting i en skifersone, men NGU anser ikke forekomsten for å være drivverdig, spesielt på grunn av for liten mektighet. Derimot ansees det for å være en mulighet i samme skiferdraget, men helt nede i dalen. Der må imidlertid sonen først lokaliseres og avdekkes.

Tamokdalen, Balsfjord (delrapport 1243/5B)

Små mengder skifer er tidligere tatt ut på nordvestsiden av Melkefjellet. Området anses ikke å ha store nok kvanta med god skifer.

Reisadalen, Nordreisa (delrapport 1243/5C)

Et område ved Svartfoss hvor bergarten er en tildels skifrig meta-arkose, ble befart med henblikk på å finne drivverdig skifer. Resultatet ble negativt.

Rotsundhalvøya nordøst for Hamneide, Skjervøy (delrapport 1243/5D)

Fem lokaliteter hvor det tidligere er tatt ut noe takskifer, ble befart. Ingen av stedene har drivverdig skifer etter dagens krav.

Uløy, Skjervøy (delrapport 1243/5E)

Ved Kvænnas er det tidligere tatt ut noe takskifer i en sprø, gråbrun meta-arkose som er pepret med granater. Tett oppsprekking, folding og kvartsfylte stikk gjør skiferen ubrukbar.

Gjøvarden, Skjervøy (delrapport 1243/5F)

En skifersone som går langs fjellet ble befart. Generelt er fjellet for mye foldet og oppsprukket. Det nordligste av mange gamle brudd i sonen anses likevel å ha drivverdig skifer i store nok kvanta til at den kan tas ut.

Pinnabakkfjellet, Rotsunddalen, Nordreisa (delrapport 1243/5G)

Et område oppe på fjellet anses å ha endel drivverdig skifer, men det bemerkes at området ligger uveisomt til. Hvis videre undersøkelser skal foretas, bør NGU kontaktes.

Trondheim, den 15. mai 1975.

Harald Hatling.

Harald Hatling
ingeniør

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1243/5, delrapport 1243/5A

SKIFERUNDERSØKELSER

ved gården Nysætre i Nordkjosbotn
Balsfjord kommune, Troms

6. august 1974

Skiferbefaring ved gården Nysætre i Nordkjosbotn, Balsfjord kommune, Troms

Kbl. Tamokdalen 1533 II.

Fra tidligere undersøkelser foreligger i Bergarkivet ved NGU en rapport med oppdragsnr. 1035/6, delrapport D.

INNLEDNING

Befaringen ble foretatt den 6. august 1974 av ingeniør Harald Hatling. Gårdbruker Harald Sætre var med som kjentmann.

Tidligere NGU-rapport omtaler samme sonen hvor det konkluderes med at skiferen ser så bra ut at en prøvedrift kan anbefales ved enden av en grov-planert traktorvei eller lengre ned i dalsiden hvor skiferen antas å gå.

Vedlagte kartutsnitt (bilag 1243/5A-01) viser det befarte området.

RESULTAT

I den nordøstlige fjellside av Halvorsfjellet går en sone av kvartsittskifer. Sonen stryker nord 40° øst (400° sirkel) og faller ca. 50° mot nordvest. En traktorvei er ført frem til et lite prøvebrudd oppe i fjellet, ca. 280 m o. h. (UTM koord. 5430-7745). Prøvebrytingen ble foretatt i sommer av to mann fra Skogberget skiferbrudd i Nordreisa. H. Sætre fortalte at skiferdriverne mente skiferen var god å spalte, og at det også var drivverdig skifer i lagene videre nedover fra bunnen av prøvebruddet. Dette hadde de funnet ut bl. a. ved å se på borstøv fra borhull i bunnen av bruddet.

Skiferen har en pen grågrønn farge, temmelig lik den beste skiferen til A/S Snåsaskifer. I heng og ligg er skiferen forurenset av amfibolittganger og lag av glimmerskifer. Et mindre parti som i bruddet har en mektighet på ca. 3.5 m, er her fri for disse forurensninger, bare noen få tynne kvarts-linser parallelt lagningen ble registrert.

Grensen mot sidebergarten som er en glimmerskifer, er skjult av overdekket. Nedenfor bruddet er fjellet avdekket i en lengde på ca. 10 m vinkelrett på strøket i en bredde på 6-7 m. Det avdekkete parti har ikke skiferkvalitet. De nærmeste 2 meter i hengen fører heller ikke drivbar skifer. Videre oppover er fjellet overdekket.

Bildet viser omtalte skiferbrudd.

Innenfor skifersonen på 3.5 m er det sikkert gode skiferpartier, men på grunn av det steile fallet innover i fjellet og den forholdsvis beskjedne mektighet, er det trolig ikke lønnsomt å ta ut skiferen her, grunnet raskt påbyggende overfjell.

Skifersonen ble prøvet gått opp videre nedover fjellsiden, men på grunn av overdekket og sterk vegetasjon ble skiferen registrert bare på ett sted ca. 205 m o. h. etter anvisning av H. Sætre. Det er tidligere tatt ut litt takskifer her. Mektigheten på sonen kunne ikke registreres, da bare ca. 2 m bredde av sonen stakk frem i dagen. Strøkretningen ble målt til nord 20° øst (400 $^{\circ}$ sirkel) og fallet 35° mot vest. Dette viser at sonen har dreiet noe mere mot nord og har et noe slakere fall sammenliknet med målingene i prøvebruddet. Dette kan ikke sies med sikkerhet, da det bare kan være en lokal avvikelse.

Hvis det er tilfelle at fallet blir slakere mot nordøst, så hadde det vært interessant å finne igjen sonen lengre ned i dalen og foretatt en avrøsking der. Dermed kan en få bekreftet dette samtidig med at mektighet, forurensning, folding, oppsprekking etc. også kunne registreres. Et slakere fall er driftsmessig en stor fordel.

Konklusjon: Innen den befarte del av skifersonen er det bare to steder den ikke er overdekket av løsmasse og tett vegetasjon. Ved prøvebruddet anses mektigheten av drivbar skifer å være for liten for lønnsom drift siden det steile fallet innover i fjellet fort forårsaker for mye overfjell som må fjernes.

Ved den andre omtalte lokaliteten lengre nede i dalsiden ser en for lite av sonen til at man kan danne seg noe bilde av mektighet og kvalitet. Målingene viser imidlertid at bergartens fall sannsynligvis minker nedover dalen mot nordøst. For å få bekreftet dette, og likedan for å registrere skiferens egenskaper forøvrig, må eventuelt et felt lengre ned i dalen avdekkes. Er fallet vesentlig slakere her, vil dette gi driftsmessige fordeler.

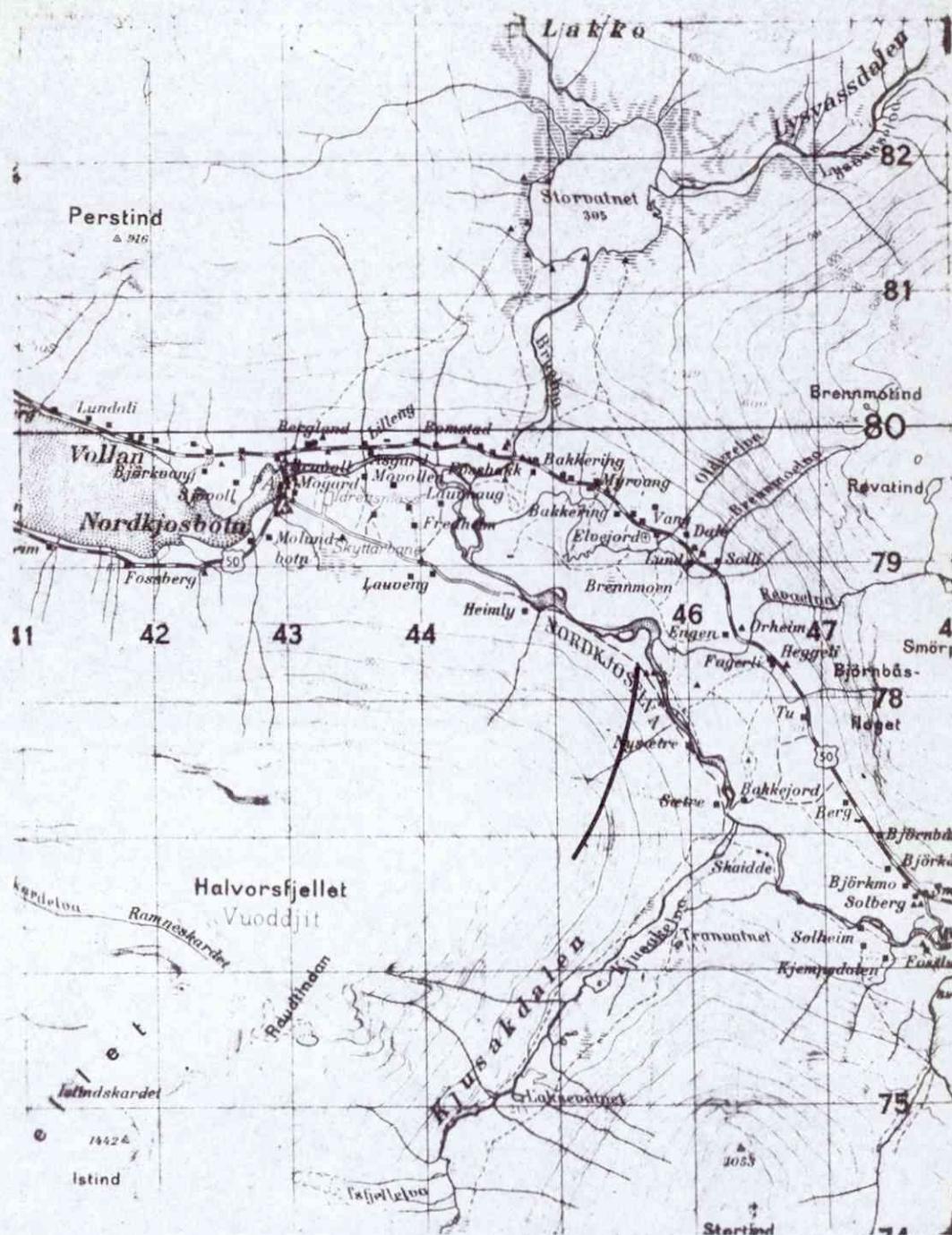
Sonens antatte forløp er antydnet på vedlagte kartutsnitt (bilag 1243/5A-01). For eventuelle videre undersøkelser bør NGU kontaktes.

Trondheim, den 15. mai 1975.

Harald Hatling

Harald Hatling
ingeniør

Vedlegg: Bilag 1243/5A-01.

NGU, NORD-NORGESPROSJEKTET 1974
SKIFERUNDERSØKELSER
NORDKJOSBOTN, BALSFJORD
TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1: 50000

MÅLT H.H.

TEGN. H.H.

TRAC. A.L.H.

KFR. H.B.

AUG. 1974

FEB. 1975

TEGNING NR.

1243/5A-01

KARTBLAD (AMS)

1533 II

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1243/5, delrapport 1243/5B
SKIFERUNDERSØKELSER
i
Tamokdalen, Balsfjord kommune, Troms
7. august 1974

Skiferbefaring i Tamokdalen, Balsfjord kommune, Troms

Kbl. Tamokdalen 1533 II, serie M 711.

INNLEDNING

Etter forespørsel av Justin Olsrud, Tamokdalen, ble et felt hvor det tidligere er tatt ut noe takskifer befart av ingeniør Hatling den 7. august 1974. Feltet ligger på gården Olsrud, gnr. 43, bnr. 23. Vedlagt kartutsnitt (bilag 1243/5B-01) viser det befarte området.

RESULTAT

På nordvestsiden av Melkefjellet, ca. 310 m o. h. (UTM koord. 4575-6495) er det uttatt noen få kvadratmeter med takskifer. Bergarten er en lys kvartsitt, overveiende tyktspaltende (4-5 cm) og tungkløvd. Mesteparten av området er overdekket av løsmasser, men i bruddområdet er et areal på ca. 15m x 6m avdekket. Største bruddhøyde er ca. 1.5 m. Bare smale soner spalter i takskifertykkelse. Skiferen er hard og sprø, noe som gjør den mindre god å spalte. Mange 1-2 cm tykke kvartslinser parallelt lagningen ødelegger flere partier.

Parti av bruddveggen som viser tyktspaltende og tungkløvd kvartsitt.

Bergarten stryker nord 45° øst (400° sirkel) og faller slakt, ca. 10° mot nordvest. To hovedsprekkeretninger er fremtredende, nord 25° vest og nord 76° øst. Sprekkene står tilnærmet vertikalt.

Omlag 100 m nedenfor bruddet stikker en benk av lys kvartsitt frem i dagen. Den er tykkbenket uten spalteeenskaper.

Ut fra det en ser av fjellet, er denne tykkbenkete kvartsitten den overveiende bergart i området. Å finne partier som har drivverdig skifer i store nok kvanta anses som lite sannsynlig her.

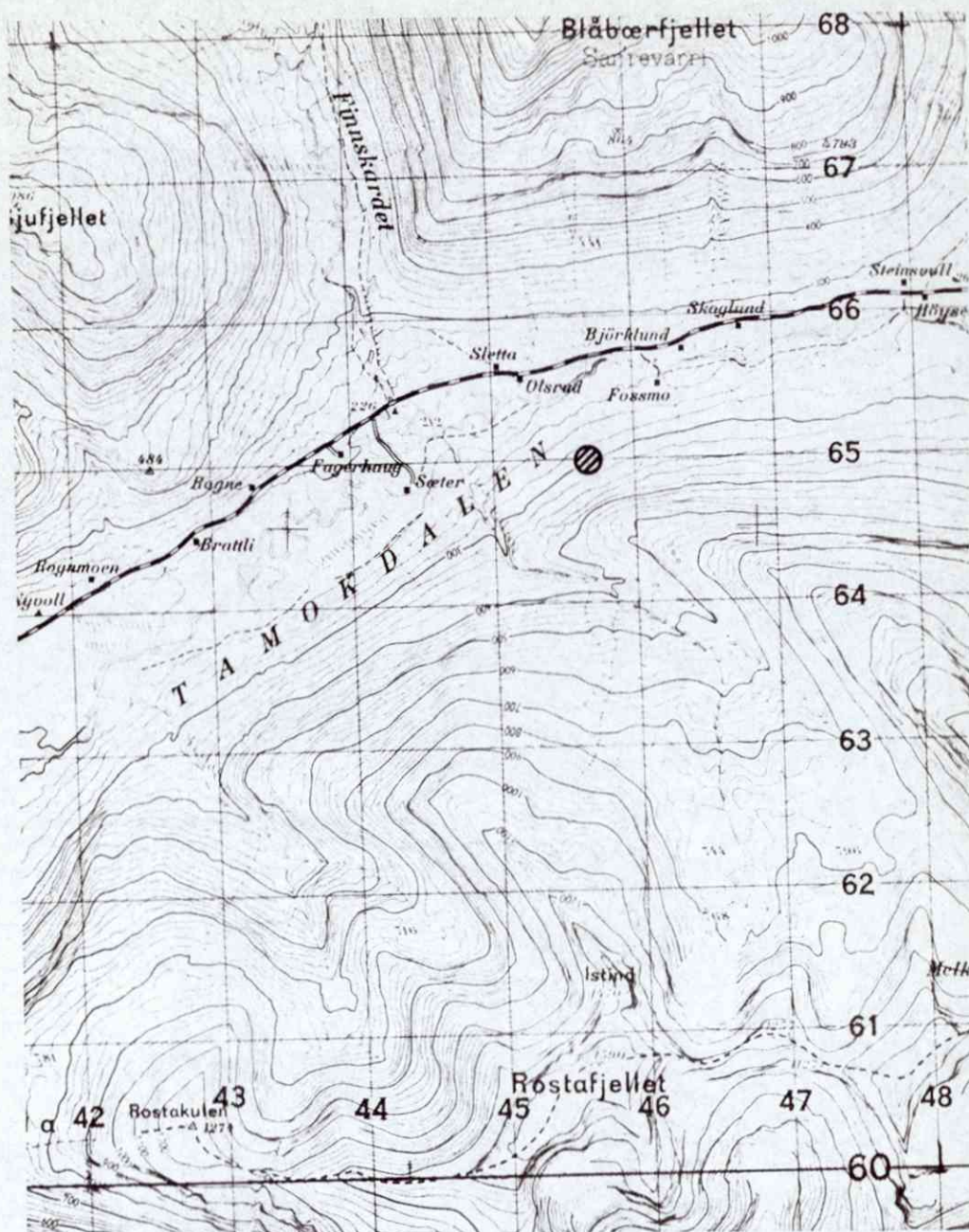
Konklusjon: Området i Tamokdalen som er omtalt i denne befaringsrapport anses ikke å ha drivverdig skifer i store nok mengder. Det gamle takskiferbruddet har bare noen tynne lag med skifer i aktuell tykkelse (5mm-25mm). Skiferen må også sies å være forholdsvis hard og sprø og spalter overveiende tungt.

Trondheim, den 15. mai 1975

Harald Hatling

Harald Hatling
ingeniør

Vedlegg: Bilag 1243/5B-01

SKIFER

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1974
SKIFERUNDERSØKELSER
TAMOKDALEN, BALSFJORD, TROMS

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK
1:50 000

MÅLT	H.H.	AUG. 1974
TEGN.	H.H.	JAN. 1975
TRAC	ALH	FEB. 1975
KFR		

TEGNING NR.
1243/5B-01

KARTBLAD (AMS)
1533 II

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1243/5, delrapport 1243/5C

SKIFERUNDERSØKELSER

Svartfoss i Reisadalen
Nordreisa kommune, Troms

19. august 1974

Skiferbefaring ved Svartfoss i Reisadalen, Nordreisa kommune, Troms

Kbl. Reisadalen 1734 III.

INNLEDNING

I Nord-Norge prosjektets regi er det blitt utført geologisk berggrunnskartlegging i deler av Reisadalen. Statsgeolog K.B. Zwaan har vært leder for en gruppe som utførte kartleggingen. Området ved Svartfoss er sist kartlagt av ingeniør Per Ryghaug. Mellom Svartfossfjellet og Svartfoss er det et område som består av meta-arkose (kvarts-feltspat bergart), som ble anbefalt undersøkt nærmere for om mulig å finne drivverdig skifer. De fleste skiferbrudd i Troms og Finnmark ligger i områder med samme bergart.

Området ble befart av ingeniør Per Ryghaug og ingeniør Harald Hatling den 19. august 1974. Kartutsnitt med forløpet av bergartene i området inntegnet er vedlagt (bilag 1243/5C-01).

RESULTAT

Innenfor det befarte området som er inntegnet på vedlagte kartutsnitt, er bergarten en tykkbenket meta-arkose.

Bildet viser tykkbenket meta-arkose

Småfolding og uregelmessig lagning er vanlig. Det er lite forurensninger av kvarts etc. Partier med god spaltbarhet og gunstig spaltetykkelse vil en trolig ikke finne i området.

Konklusjon: Det befarte området nordvest for Svartfoss består av meta-arkose (kvarts-feltspat bergart). Generelt er denne tykkbenket og småfoldet. Uregelmessig lagning sees flere steder.

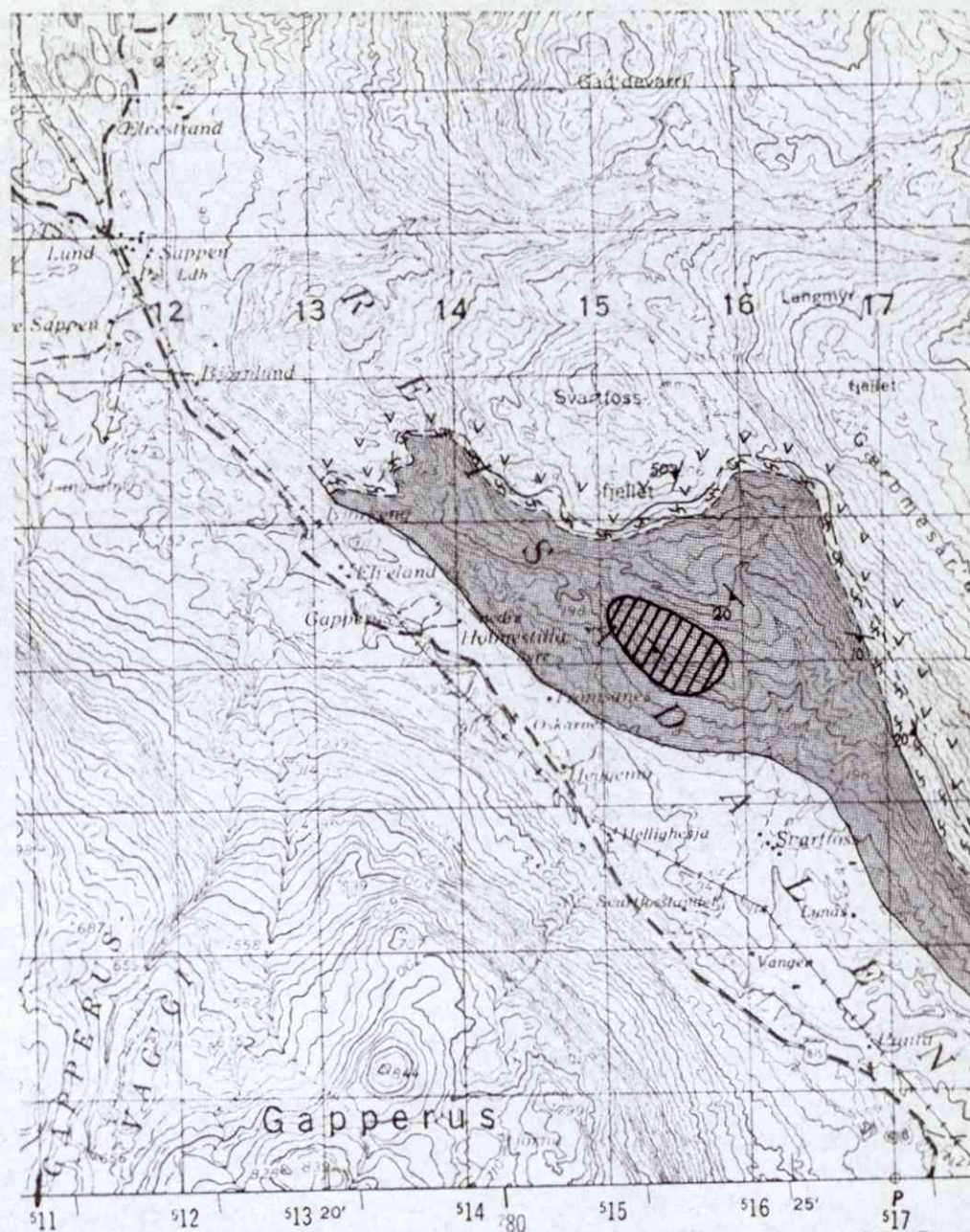
Steder hvor det kunne være mulig å ta ut skifer, ble ikke funnet.

Trondheim, den 15. mai 1975

Harald Hatling

Harald Hatling
ingeniør

Vedlegg: Bilag 1243/5C-01.

	Meta-arkose		Bergartsgrense, sikker/usikker
	Båndet gneis		Skiffrighetens strøk og fall med angitt fallvinkel
	Amfibolitt		Befart område

BERGARTENE ER INNTEGNET ETTER ET BERGGRUNNSGEOLOGISK KART AV INGENIØR PRYGH AUG.

NGU, NORD - NORGEPROSJEKTET 1974
SKIFERUNDERSØKELSE
SVARTFOSS, NORDREISA, TROMS

MÅLESTOKK 1: 50 000	MÅLT H.H.	AUG. 1974
	TEGN. H.H.	JAN. 1975
	TRAC ALH	FEB. 1975
	KFR	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1243/5C-01

KARTBLAD (AMS)
1734 III

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1243/5, delrapport 1243/5D

SKIFERUNDERSØKELSER

Rotsundhalvøya nordøst for Hamneide

Skjervøy kommune, Troms

12. august 1974

Skiferbefaring på Rotsundhalvøya nordøst for Hamneide, Skjervøy kommune, Troms.

Kbl. Nordreisa 1734 IV.

INNLEDNING

Da det var kjent at det tidligere er tatt ut takskifer på den ytterste delen av Rotsundhalvøya, ble en befaring foretatt for å kontrollere om det er drivbare skiferforekomster i området. Mikal Pedersen, Hamneide kjente til noen gamle brudd langs sjøen og var med som kjentmann.

De stedene som omtales i rapporten er avmerket på vedlagte kartutsnitt (bilag 1243/5D-01), som er en kopi av et berggrunnsgeologisk kart utarbeidet av ingeniør Per Ryghaug. Kartleggingen ble utført sommeren 1974. I den forbindelse ble ytterligere to gamle skiferbrudd funnet ved Seglmovann. Skiferbefaringen ble foretatt av ingeniør Harald Hatling den 12. august 1974. I alt fem lokaliteter blir nedenfor kort omtalt.

RESULTAT

Vest for Sommarsetbukta (UTM koord. 0145-6130)

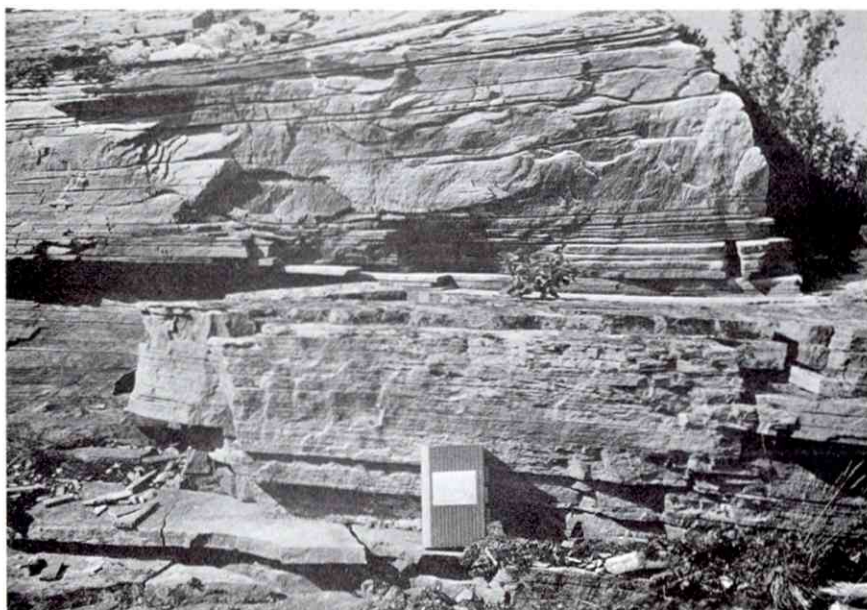
Her er det tatt ut ubetydelig med skifer. Bergarten er en amfibolitt. Den er foldet, og under foldefasen har visse små partier av bergarten fått en ganske god skifrighet, delvis i takskifertykkelse. Folding og oppsprekking gjør at bare ubetydelige mengder skifer kan tas ut. Bergarten er vanligvis ikke skiferførende. En kjenner ikke til at det er eller har vært skiferdrift i denne bergartssonen.

Syd for Sandnesbukta (UTM koordinatene 0270-6015)

Noen meter fra sjøen er det tatt ut små mengder takskifer. Bergarten er en granatglimmerskifer, men innimellom er det lag av skifrig meta-arkose (kvarts-feltspat bergart) hvor det er tatt ut noe skifer. Den har stort granatinnhold, enkelte opptil 10 mm i diameter. Meta-arkosen er foldet og sterkt oppsprukket. Sprekkesetettheten er ned til 10 cm. Skiferdrift her utelukkes.

Syd for Maurneset (UTM koord. 0300-6065)

Dette er stedet hvor det er tatt ut mest skifer. Også her er bergarten en meta-arkose med en pen glinsende overflate. Den er "pepret" med små granater (ca. 1 mm). Flere negative faktorer som oppsprekking, folding og amfibolittbånd mellom skiferlagene gjør at skiferen ikke er drivverdig.

Bildet viser skiferbenk med et tykkere, foldet lag over.

Stratigrafisk antas denne meta-arkosen å være den samme som det har vært drevet skifer i ved blant annet Holmevann lengre syd på Rotsundhalvøya.

Østsiden av Seglnesvann (UTM koord. 0225-6010)

Under kartleggingen ble det funnet to gamle skiferbrudd på østsiden av Seglnesvann. Disse bruddene ligger også innenfor meta-arkosen (se vedlagte kartutsnitt bilag 1243/5D-01). Skiferen er så sterkt tyntspaltende at det øverste dagfjellet er blitt til fløss. Sterk oppsprekking gjør seg gjeldende også her og er en hovedårsakene til at skiferen ikke er drivverdig.

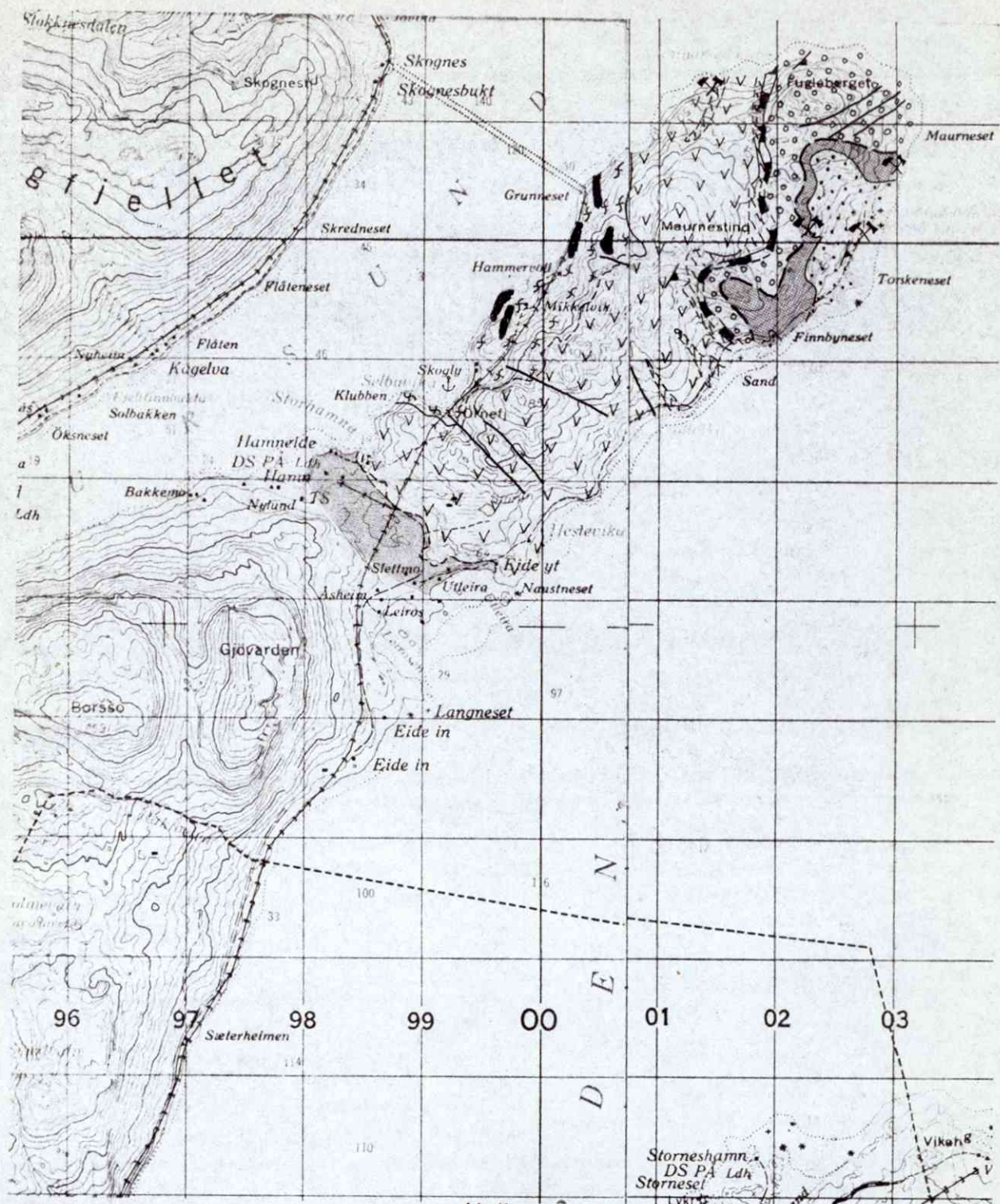
Konklusjon: Generelt kan en si om hele området at bergartene er sterkt foldet og oppsprukket. De omtalte gamle skiferbruddene viser også det samme. I tillegg kommer amfibolittbånd og kvartslinser som også ødelegger kvaliteten endel. Det kan med sikkerhet sies at drivverdig skifer ikke finnes i området.

Trondheim, den 15. mai 1975

Harald Hatling

Harald Hatling
ingeniør

Vedlegg: Bilag 1243/5D-01.

- Overdekke
- Amfibolitt og granatglimmerskifer
- Meta-arkose
- Gneis og øyegneis

- Kalkspatmarmor og amfibolitt
- Glimmerrikere meta-arkose
- Amfibolitt
- Diabas-ganger

Bergartsgrense (sikker/antatt)

Forkastning eller stor sprekk

Skiffrighetens strøk og fall (angitt fallvinkel)

Befarte lokaliteter

Berggrunnsgeologisk kartlagt av ingeniør P. Ryghaug

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1974
SKIFERUNDERSØKELSER
NORDØST FOR HAMNEIDE
SKJERVØY, TROMS

MÅLESTOKK

1:50 000

MÅLT	P.R.	1974
TEGN.	P.R.	1975
TRAC.	B.E.	APRIL 1975
KFR.		

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1243/5D-01

KARTBLAD (AMS)
1734 IV

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge

Oppdrag nr. 1243/5, delrapport 1243/5E

SKIFERUNDERSØKELSER

Uløy, Skjervøy kommune, Troms

21. august 1974

Skiferbefaring på Uløy, Skjervøy kommune, Troms

Kbl. 1634 I Rotsund.

INNLEDNING

Norges geologiske undersøkelse fikk i juni 1973 henvendelse fra Johs. H. Giæver, Tromsø med forespørsel om institusjonen kunne påta seg å undersøke et felt på Uløy hvor det tidligere er tatt ut skifer. Dette ble da gjort den 21. august 1974 av ingeniørene Per Ryghaug og Harald Hatling. Erling Hansen og Lars Andersen var med som kjentmenn.

Det befarte området er avmerket på vedlagte kartutsnitt (bilag 1243/5E-01). Bergartene er inntegnet etter et berggrunnsgeologisk kart av P. Ryghaug. Kartleggingen ble utført i begynnelsen av september 1974. På grunn av tidsnød ble bare den nordlige delen av øya kartlagt. Øyas sydlige del er det meningen NGU skal kartlegge sommeren 1975.

Samtidig med kartleggingen ble områder som består av bergartene meta-arkose og glimmerskifer undersøkt med henblikk på mulige skiferforekomster uten at slike ble funnet. Som kartutsnittet viser, består den kartlagte del av øya av forholdsvis store områder med meta-arkose, som vanligvis er den skiferførende bergart i området. På Uløy er denne imidlertid sterkt småfoldet og uten skiferegenskaper.

RESULTAT

På vestsiden av Uløy ved Kvænnas (UTM koord. 8270-5155) er det tatt ut noe takskifer, siste gang i 1947. Det er lokalbefolkningen som har tatt ut skifer til sine hustak. Bruddet ligger helt nede ved sjøen.

Bergarten er en gråbrun metagråvakke pepret med små granater (0.5-1 mm) som i området har en utpreget skifrihet i en mektighet på ca. 15 m. Bergarten ligger høyere opp stratigrafisk enn skifersonen vanligvis gjør i området, og tilhører sannsynligvis Ankerlia-skifer. Over skiferen ligger en stor amfibolitt og i liggen grenser skiferen mot øyegneis. Skiferen stryker nord 50° vest (400° sirkel). Fallet varierer, men er målt til 16° mot sydvest.

Skiferen er ikke god, da flere ødeleggende faktorer gjør seg gjeldende. Viktigst er den sterke oppsprekningen og kvartsfylte stikk.

Bildet viser sterkt oppsprukket parti av skifersonen.

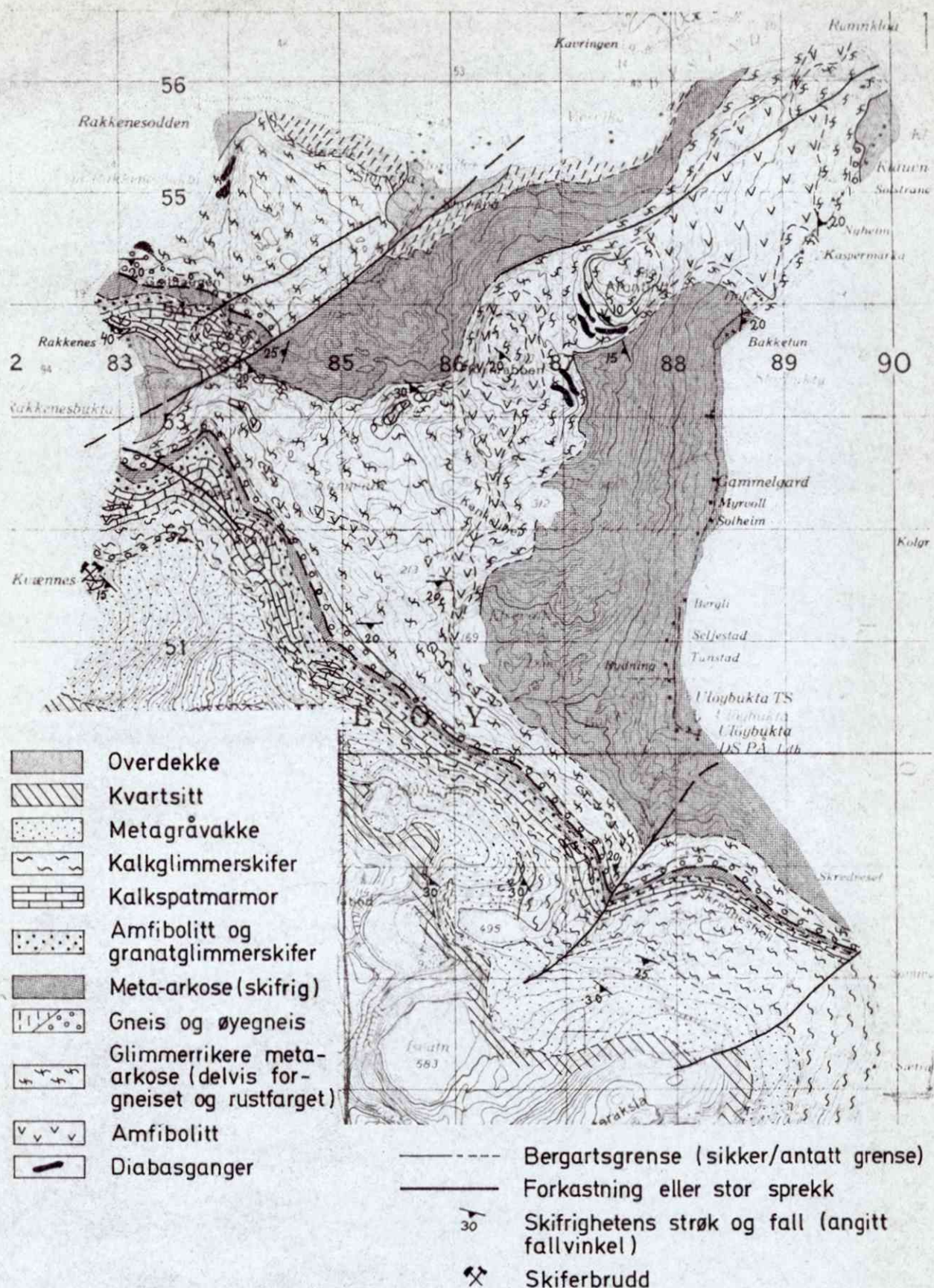
Partier av skiferen er også ødelagt av for sterk folding. Små linser bestående av bl. ant annet kalkspat opptrer mere og mindre overalt. Skiferen virker sprø og tungtspaltende.

Konklusjon: Skiferen ved Kvænnnes, Uløy holder ikke mål kvalitetsmessig med henblikk på å starte drift på den. Tett oppsprekking gjør at skiferen blir for småfallen, dertil kommer kvartsfylte stikk, folding og små linser som bl.a. består av kalkspat som ødeleggende faktorer.

Trondheim, den 15. mai 1975

Harald Hatling

Harald Hatling
ingeniør

Berggrunnsgeologisk kartlagt av ingeniør P. Ryghaug

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1974
SKIFERUNDERSØKELSE
ULØY
SKJERVØY, TROMS

MÅLESTOKK 1: 50 000	MÅLT	P.R.	1974
	TEGN	P.R.	1975
	TRAC	B.E.	APRIL 1975
	KFR		

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR 1243/5E-01	KARTBLAD (AMS) 1634 I
--------------------------	--------------------------

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1243/5, delrapport 1243/5F

SKIFERUNDERSØKELSER

øst og sør for Gjøvarden
Skjervøy kommune, Troms

19. august 1975

Skiferundersøkelser øst og sør for Gjøvarden, Skjervøy kommune, Troms
Kbl. Rotsund 1634 I.

Fra tidligere skiferundersøkelser i området forefinnes NGU-rapport med oppdragsnr. 1164/6B.

INNLEDNING

Undersøkelsen ble foretatt 30. og 31. august 1974 av ingeniør Per Ryghaug og ingeniør Harald Hatling og ble konsentrert om et skiferdrag som går på øst- og sørsiden av fjellet Gjøvarden. Samtidig ble skifersonens tilgrensende bergarter kartlagt av P. Ryghaug. Vedlagt kartutsnitt (bilag 1243/5F-01) er en kopi av det berggrunnsgeologiske kartet, utarbeidet av Ryghaug.

Skifersonen er som kartet viser, en meta-arkose (kvarts-feltspat bergart). Den ser ut til å være av samme type skifer som ved Holmevann litt lenger SV og ser ut til å ligge i samme stratigrafiske posisjon som denne.

RESULTAT

På øst- og sørsiden av Gjøvarden, tett ved riksvei 866 ligger det flere gamle takskiferbrudd. Det nordligste av disse (UTM koord. 979-569) er omtalt i NGU rapport med oppdragsnummer 1164/6B. Rapporten konkluderer med at det er drivverdig skifer, men i begrenset mengde. Grovt anslått oppgis å kunne ta ut maksimum $180\,000\text{ m}^2$ salgsvare hvis utnyttelsesgraden er 20 % av uttatt skiferfjell. I tillegg kommer da en god del "gråberg" som må fjernes.

Generelt kan det sies om denne skiferførende sonen videre sydover langs veien at den er foldet og oppsprukket, noe som de gamle bruddene viser. Denne skiferførende sonen ser ut til å være den samme sonen som det har vært tatt ut skifer i nordøst for Holmevann og likeledes syd for Maurneset ytterst på Rotsundhalvøya.

Som kartet viser, har sonen ingen stor mektighet, og denne varierer noe. Over meta-arkosen ligger en granatglimmerskifer med tildels mange amfibolkropper i varierende størrelse. Under meta-arkosen ligger det en gneis som tildels har øyeutvikling (øyeformete feltspatkorn).

Konklusjon: Det nordligste bruddet i omtalte skiferførende sone er rapportert tidligere (NGU rapport med oppdragsnr. 1164/6B). Det ansees her å være drivverdig skifer i begrenset mengde. Den øvrige del av den omtalte sonen er for mye foldet og oppsprukket til at drivverdig skifer i

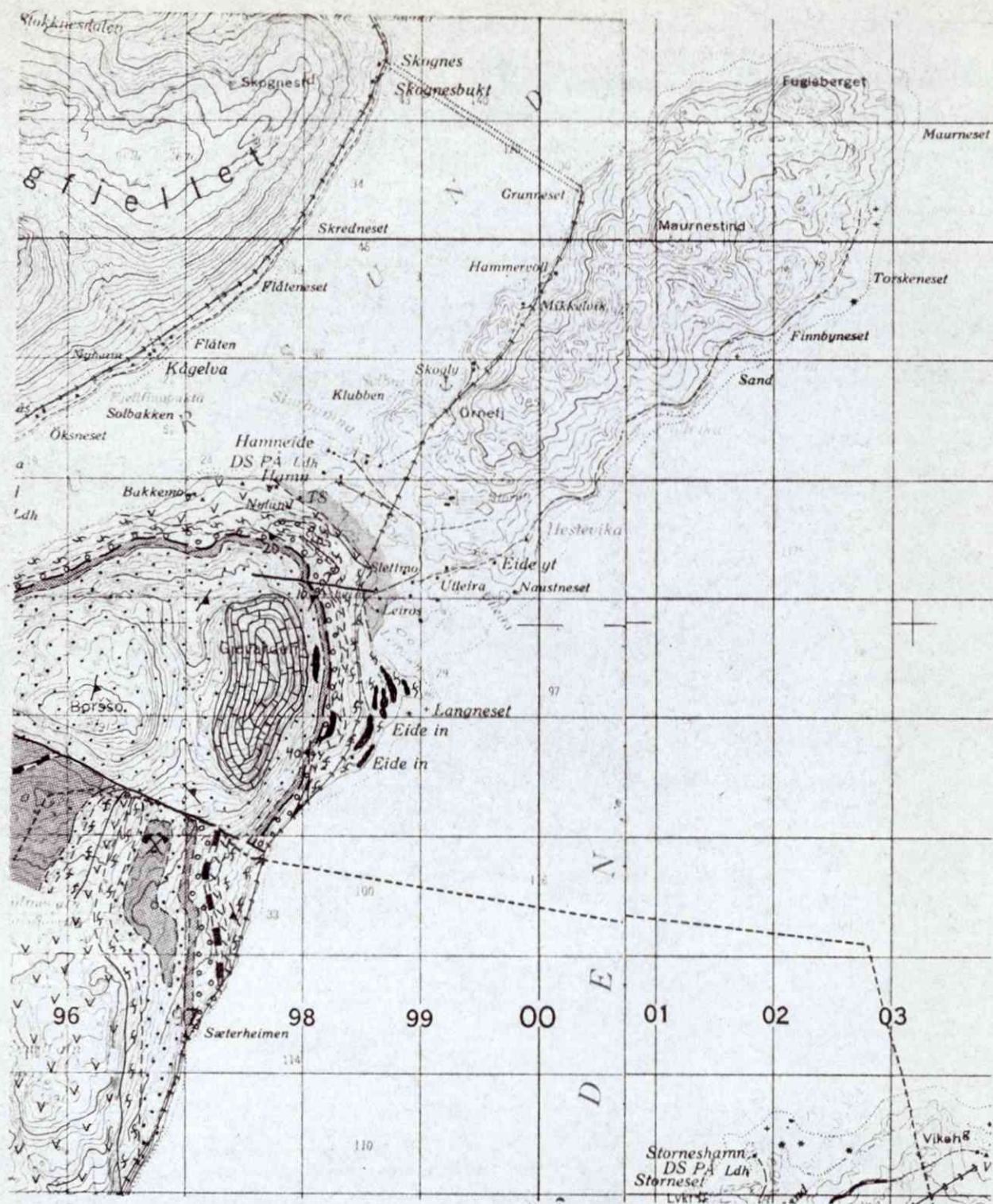
store nok kvanta forefinnes.

Trondheim, den 15. mai 1975

Harald Hatling

Harald Hatling
ingeniør

Vedlegg: Bilag 1243/5E-01

Berggrunnsgeologisk kartlagt av ingeniør P.Ryghaug

NGU, NORD-NORGEPROSJEKTET 1974
SKIFERUNDERSØKELSER
ØST OG SØR FOR GJØVARDEN
SKJERVØY, TROMS

MÅLESTOKK	MÅLT	P.R.	1974
	TEGN.	P.R.	1974
	TRAC	B.E.	APRIL 1975
	KFR.		

1: 50000

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
1243/5F-01

KARTBLAD (AMS)
1634 I

Råstoffundersøkelser i Nord-Norge
Oppdrag nr. 1243/5, delrapport 1243/5G

SKIFERUNDERSØKELSER
Pinnabakkfjellet, Rotsunddalen
Nordreisa kommune, Troms

1. september 1974

Skiferundersøkelser på Pinnabakkfjellet, Rotsunddalen, Nordreisa kommune, Troms. Kbl. Kåfjord 1634 II.

INNLEDNING

Undersøkelsen ble foretatt den 10. september 1974 av ingeniør Per Ryghaug og ingeniør Harald Hatling. Området er kartlagt geologisk i 1973 av statsgeolog K.B. Zwaan, og ut fra dette arbeidet ble bergarten på Pinnabakkfjellet utpekt som et mulig skiferpotensial. Dette området ble anbefalt nærmere undersøkt.

Det undersøkte området er avmerket på vedlagte kartutsnitt (bilag 1243/5G-01) som er en forenklet utgave av det geologiske kartet til K.B. Zwaan. Som kartet viser, ligger området ca. 600 m o.h. sydvest for toppen av Pinnabakkfjellet. Det ligger uveisomt til og sikkert værhardt. Nærmeste vei er den som går til Helgeli, en gård helt nede i Rotsunddalen, ca. 70 m o.h.

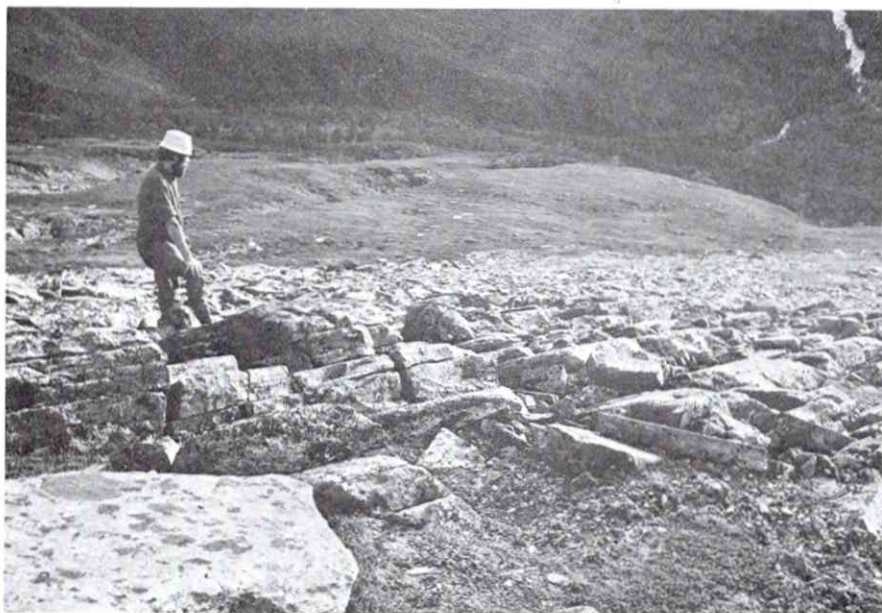
RESULTAT

I det undersøkte området består fjellet hovedsakelig av meta-arkose (kvartsfeltspat bergart). Den er planparallel og ubetydelig foldet. Forurensninger som linser og årer av kvarts forekommer i liten grad. Over meta-arkosen ligger en granatglimmerskifer. Denne forekommer kun i den sydligste del av det undersøkte feltet og ligger som en kake øverst på sydsiden av den sydligste av to bekkefar innenfor feltet. Dette bekkefaret er en knusnings- og skyvesone hvor fjellet er sterkt oppsprukket.

Bergartene stryker nordvest og faller $25-30^{\circ}$ mot sydvest. For eventuell skiferdrift er fallet gunstig da skiferen heller tilnærmet i samme retning som terrenget.

Ved toppen av fjellet (koordinatene 9120-3715) ligger meta-arkosen i tykke benker, og den spalter sannsynligvis tungt. Her er fjellet dessuten sterkt oppsprukket. En markert sprekkeretning for området er ca. nord 65° øst (400° sirkel). Sprekkene opptrer i svermer med partier mellom som er mindre oppsprukket.

Litt lenger syd, ved den nordligste av de to bekkene, er skiferen noe tyntspaltende og i visse partier ikke så sterkt oppsprukket. Bekkefaret er en større sprekkesone på samme måte som bekken sydenfor. En skulle anta at fjellet blir mindre oppsprukket et stykke bortenfor disse sprekkesonene.

Bilde 1, tatt nord for de to bekkefar som sees i bakgrunnen.

Bilde 2, viser området nær toppen av fjellet med tykkbenket meta-arkose.

Bilde 3 viser øvre del av nordligste bekkefar hvor skiferen stikker frem i dagen.

På grunn av skiferens fall og sterke forvitring, er det lite å se av fast fjell utenom i disse to bekkefarene.

Skiferens synbare mektighet er ca. 7 m. Den er ganske lys og har varierende mengde glimmer i spalteplanet. Partier med forholdsvis meget glimmer i spalteplanet har en pen sølvglinsende overflate. Det er lite folder å se, og plater opptil 1 m² kan tas ut enkelte steder. Spaltetykkelsen varierer, men mesteparten spalter trolig i tykkelsen 15-30 mm som er en gunstig tykkelse. Mellom disse lagene opptrer enkelte lag som har tykkere kløv.

Som kartet viser, ligger det ved det sydligste bekkefaret en granatglimmerskifer over meta-arkosen. Denne har ikke skiferkvalitet. Den beste skiferen når det gjelder spaltetykkelse og kløv synes å opptre innenfor de øverste 3-4 metrene av meta-arkosen og som grenser mot granatglimmerskiferen. Lengre ned i lagpakken blir skiferen gradvis mere tyktspaltende.

Resultatet av undersøkelsen viser at den sydlige delen av det undersøkte området trolig har endel skifer av god kvalitet. På grunn av sterk forvitring med mye løsblokk over det faste fjellet, er konklusjonen av undersøkelsen vesentlig basert på det inntrykk som fjellet i de to bekkefarene gir. Mengden av mulig drivverdig skifer er det derfor vanskelig å anslå, men dette er av avgjørende betydning for vurdering av eventuell drift. Hvis det er interesse for en videre undersøkelse av forekomsten med prøvebryting, må en vurdering av skifermengden foretas. Den ugunstige beliggenhet er også en tungtveiende faktor som må tas med i vurderingen om igangsetting av drift.

Konklusjon: Den sydlige del av det undersøkte området på Pinnabakkfjellet antas å ha soner med drivverdig skifer. Skiferen er delvis meget oppsprukket, særlig i de to omtalte bekkefarene som egentlig representerer lokale skyve- og sprekkesoner. På grunn av sterkt forvitret dagfjell er det stort sett i disse at fast fjell kan sees, og vurderingen av skiferen er foretatt der. Skiferen har et pent spalteplan, og den er ubetydelig foldet i området. Det antas at sprekketettheten avtar noen meter fra de to bekkefarene så en eventuell prøvebryting bør foretas et stykke fra disse. Stedene for prøvebryting bør utpekes av NGU. På grunn av at området ligger uveisomt til, anbefales å benytte bærbart borutstyr. En erfaren skiferdriver må foreta prøvespalting og testing av skiferen forøvrig.

Trondheim, den 15. mai 1975.

Harald Hatling

Harald Hatling
ingeniør

Vedlegg: Bilag 1243/5G-01

